Bones intencions, poca punteria

El Girona encaixa la segona derrota d'aquesta pretemporada davant l'Olympique de Marsella, campió del Costa Brava

Gironaq FC - Olympique de Marsella

Bones intencions, poca punteria

CARLES ROSELL GIRONA

Fa un any, setmana amunt setmana avall, el Trofeu Costa Brava deixava un molt bon regust de boca a l'aficionat de Montilivi. Passat el despropòsit doble contra el Lugo i Saragossa, els ànims estaven llavors força apagats per Girona i aquell partit, contra l'Espanyol, va servir per aixecar la moral del vestidor i també de l'afició.

El 3-0 va venir acompanyat d'un partit notable dels blanc-i-vermells, que tot i així després signarien una primera volta de la Lliga per oblidar i un tram final per emmarcar en el qual l'ascens a Primera es tornaria a escapar al capítol final. Ahir, amb menys preparació encara a les cames que en l'ocasió anterior i amb l'arrencada de la competició a dues setmanes i mitja vista, l'exigència encara era mínima.

Tot just feia una desena de dies que l'engranatge havia començat a funcionar que els gironins es presentaven davant la seva afició, en un test d'alçada contra un històric com l'Olympique de Marsella. El francès, un dels clubs més llorejats del seu país, que tot i guanyar la Copa d'Europa als anys noranta ara no viu la seva època daurada, és dels conjunts de més entitat que han passat aquests últims anys per l'estadi. El cartell feia patxoca, com també veure les cares conegudes i els nous fitxatges.Montilivi, evidentment, no es va omplir, però els 4.122 espectadors que van decidir passar-hi el vespre van estar prou entretinguts.

Sense Richy, Javi Álamo, Álex Menéndez ni Longo, Machín va apostar d'inici per un onze prou competitiu. La missió principal era la d'anar agafant el to de forma, d'anar assimilant conceptes i de seguir treballant de cares al debut del dia 21 contra el Sevilla Atlètic, però intentar guanyar l'Olympique, un dels grans de França, també entrava als plans. D'inici, van ser els homes de Franck Passi els que van començar pressionant. Un xut de Machach que Bounou va blocar i una rematada de cap d'Hubocan que va marxar alta van ser la seva targeta de presentació. Però quan el Girona es va treure la son de les orelles, va començar a rutllar, trenant accions d'autèntic perill i arribant amb cara i ulls a la porteria defensada per Pelé. Sandaza va tenir les dues primeres:una, a passada de Granell, va anar fora;?l'altra, va acabar amb la pilota picant al travesser. A la tercera

va anar la vençuda. Al 14, Rubén Alcaraz va picar una falta lateral que va trobar el cap de Juanpe;?la rematada del central la va desviar el defensa Hubocan al fons de la seva pròpia porteria (1-0).

El marcador feia justícia al que s'havia vist fins al moment i els gironins van seguir a la seva, intentant augmentar l'avantatge. Al 24, Alcaraz va collir una pilota a tres quarts de camp, va entrar a l'àrea i la seva passada de la mort la va desviar Pelé com va poder. Dos minuts després, Cristian Herrera va picar una falta que un defensor va desviar prop del pal de la porteria visitant. L'Olympique, tret d'algun contracop aïllat, gairebé ni l'olorava, però va ser quan el partit es va escalfar (Alcaraz se les va tenir amb Gomis, al qual va treure de polleguera) que va arribar el seu gol. Una passada interior que va agafar mal col·locada la defensa la va collir Khaoui. Aquest, al llindar de l'àrea, va picar ben fort i pel centre i Bounou, mig caient i tot i tocar la pilota amb la mà, no va evitar l'empat (1-1). Un xut de Sandaza que va blocar un defensor i un bon contracop mal definit per Cifuentes van posar el punt i final a un acceptable primer temps.

La intensitat és l'únic que es va mantenir passat el descans. El pas pels vestidors va fer desaparèixer les oportunitats, el bon joc que de tant en tant havia tret el cap i l'entreteniment que durant els 45 primers minuts s'havia deixat veure. Les garrotades al damunt de la gespa, l'expulsió de Franck Passi per protestar i el ball de canvis habitual d'aquests partits van ser les úniques coses destacades de la primera mitja hora del segon acte. El partit es va endurir i l'avorriment es va apoderar dels assistents;?a falta de poder xalar amb ocasions i bon futbol, el públic va dedicar-se a xiular Gomis cada cop que el fornit davanter del Marsella l'ensumava. El xivarri es va intensificar quan l'atacant va ser substituït en un del munt de canvis que es van produir a banda i banda.

Esportivament parlant, ben poca cosa. Al minut 60, va arribar una bona oportunitat per al Girona d'avançar-se de nou al marcador. Córner servit des de la banda dreta al cor de l'àrea i allà, Alcalá, avançant-se a tothom, rematava de cap una mica desviat. La pilota va sortir per damunt la porteria defensada per Pelé, ben a prop del travesser. A partir de llavors, els gironins van desaparèixer. La ruleta de canvis no els va ajudar massa i va ser l'Olympique, sense fer res de l'altre món, el que va imposar el seu físic per anar-se aproximant, de mica en mica, a la porteria rival. El primer a avisar va ser Aaron Leya Iseka, que va quedar-se tot sol davant Doungou. El seu xut, sec i una mica col·locat, el va refusar el porter andalús, que va tapar molt bé. Pocs minuts més tard, al 79, el jove Maxime López, de només 18 anys, va certificar la remuntada dels francesos. Va guanyar l'espai, possiblement, amb falta a un defensor blanc-i-vermell, per quedar-se tot sol dins de l'àrea. Allà, amb molta sang freda, va superar Doungou amb un cacau creuat. Mentre els aficionats gals ho celebraven, Maxime va decidir dedicar l'1-2 a Gomis, que ja era a la banqueta.

Borja, que feia pocs minuts que acabava d'entrar, es retirava lesionat i el seu lloc l'ocupava Manel. Era l'últim canvi dels blanc-i-vermells, que tot i posar-hi ganes i a la recerca de l'empat, es quedaven a mig camí. El Trofeu Costa Brava volava i, tot i que l'equip apunta maneres, va demostrar que encara està una mica verd. Tres partits de pretemporada i cap victòria encara al sarró. La primera, podria caure aquest proper dissabte. Serà també a Montilivi, aquest cop contra el Nàstic.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/08/04/bones-intencions-poca-punteria/797441.html?utm_source=rss